

Emlékbeszéd Barátosi József farkasréti urnasírja mellett
A Szabó József Geológiai Technikum életrehívása 60. évfordu-
lóján volt tanárok és volt diákok megállnak az iskola egyik
elindítója, felvirágoztatója, legodaadóbb tanára és igazga-
tója farkasréti urnasírja mellett, hogy kifejezésre juttas-
sák azt a hálaérzésüket, amellyel Barátosi József lelkiiségé-
nek és szellemiségének tartoznak!

A nyolc évtizedet megélt Barátosi József /Losonc, 1909. aug.
13. - Budapest, 1990. jan. 15./ tanár, tankönyvíró, iskola-
igazgató a Losoncon végzett gimnáziumi tanulmányait követő-
en 1933-ban a budapesti Pázmány Péter Tudomány Egyetemen
szerzett természetrajz - vegytan szakos középiskolai tanári
oklevelet, majd ösztöndíjas volt dr. Mauritz Béla profesz-
szor mellett az egyetem ásvány-kőzettani tanszékén.

1933-ban mint cserkésztsiszt a Gödöllőn rendezett IV. cser-
kész világtalálkozó /jamboree/ egyik szervezője volt.

1935-ben kezdte meg tanári tevékenységét, mellette néhány
éven át a Budapesti Tankerületi Főigazgatóságon is dolgo-
zott. 1941-től a budai Várhegy tövében az Attila úton levő
Verbőczy, a mai Petőfi Gimnáziumban tanított.

1945-ben vezette a Buda ostroma során romokká lett iskola
újjáépítését. Megszervezte a háború utáni nehéz helyzetbe
került budai pedagógusok élelmiszer ellátását és iskolai
konyhákat létesített.

1946-tól a Petőfi Gimnáziumban a műszaki egyetemre előké-
szítő tagozatot, valamint pedagógus átképző tanfolyamot
szervezett és vezetett. 1948-ban létrehozta és vezette a

Budai Gyermeklélektani állomást.

1951-ben a Vegyipari Technikum igazgatója lett. A Vegyipari Technikum igazgatójaként tapasztalatcsere látogatás során ismerkedett meg a Nagykanizsán 1951/52-es tanévben megkezdett középfokú geológus oktatással. A Bánya- és Energiaügyi Minisztériumnak tett jelentésében javasolta, hogy a geológus technikus képzést egyetemi városba tegyék, ahol több segítséget kaphat az ország egyetlen geológus képzése fejlődésében és olyan városba, mint Veszprém vagy Budapest, ahol a környék földtani felépítése jó lehetőséget ad az egynapos gyakorlati kirándulásokhoz.

Javaslatát elfogadva az 1952/53-as tanévben Budapestre, a Vegyipari Technikumba helyezték át a geológus technikus tanítványokat.

1952-ben önálló középiskolaként megszervezte az ország egyetlen geológiai technikumát, melynek igazgató helyettese és műhelyfőnöke, szakmai vezetője lett.

A Geológiai Technikumban végzett tanári és vezetői tevékenysége során csúcsosodott ki az a figyelemre méltó szervezőkészsége, a költözések lebonyolítása, a taneszközök és a felszerelés beszerzése, minden eléje tornyosuló akadályt eredményesen legyőző, például és mintául szolgáló magatartása, akaratereje, rendíthetetlen hivatástudata, amely nélkül nem emelkedhetett volna abba a mintaszerű magasságba az iskola nevelő és értékteremtő munkássága!

Barátosi József megszállottja volt a technikum és növendé-

kei által elérhető és elért eredmények létrehozásának.

Mind a tanári kar, mind a tanulóifjúság megfelelő kiválasztása során megmutatta a szervezés minden csínját - bínját! Vele voltunk először a Felvidéken, a nemesgulácsi táborban, számtalan kiránduláson, terepversenyen, iskolai rendezvényen, többek között mint iskolabál, tablóbál, szalagavató bál és geológus bál. Volt az iskolának sportköre, énekkara, színjátszó csoportja, fotóköre és természetjáró csoportja. Természetesen volt geológiai, őslénytani és kémiai szakköre is az iskolának. Mindezek tevékenységét állandóan figyelemmel kísérte, tanácsaival ellátta és gondoskodott az anyagi háttér biztosításáról.

Barátosi József állandó személyes kapcsolatban állt a hazai egyetemek geológus professzoraival és az ország vezető geológus szakembereivel, kiknek tanácsait, javaslatait mindenkor naprakészen beépítette a földtudományok tanítási műveleteibe!

Azalatt a négy tanév alatt, amíg együtt munkálkodhattunk, taníthattunk, állandó versenyszellemben voltunk. Ő a kémiai, én a geológiai szertár állandó fejlesztésén gondolkodtunk, szerveztünk, ismeretségünk és kapcsolataink révén a lehetőségekhez mérten mindent elértünk!

Barátosi József az 1970. évben történt nyugalomba vonulásáig, de azután is, 1983. decemberéig tovább tanított. Így tanári tevékenysége kerekén 50 esztendő, fél évszázadot fogott át. Tankönyveket írt, cikkei jelentek meg pedagógiai szaklapokban. Számos természetrajzi, természetvédelmi tárgyú

cikke és ezekből összeállítva két kötet könyve is megjelent. 1941-ben megalapította és szerkesztette a Diákkap-tár című ifjúsági folyóiratot. Idős koráig társadalmi munkása volt a légoltalomnak, melyet 1967-ben Honvédelmi ~~Érdem~~éremmel ismertek el.

1959-ben megszervezője és 10 éven át vezetője volt a Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat oktatási bizottságának. Megszervezte és közel két évtizeden át vezette a budai Várbarlang és Múzeum bemutatását.

1989-ben az újjáalakult Magyar Cserkészszövetség Országos Nagytanácsa tagjává választotta.

Befejezésül elmondhatjuk, hogy Barátosi József élete és munkássága nem volt hiábavaló, mert mind a magyar társadalom, mind az iskola ügyéért mindenkor fáradhatatlanul részen volt, az iskoláért mindig eredményes jó munkát végzett és az iskoláért mindent megtett ami Tőle tellett!

A Geológiai Technikumért végzett életművére mind volt diákjai, mind a még élő tanártársai hálás tisztelettel és szeretettel emlékeznek!

Budapest, 2011. október 15.

Dr. Vitális György